



ว่าด้วยความ สุจริต เรื่องสำคัญของ CSR

ความสุจริตเป็นองค์ประกอบสำคัญของ CSR การทุจริตเป็นสิ่งที่เลวร้ายและไม่อาจยอมรับได้ นายดุสิต นนทะนาคร ท่านอดีตประธานสภาหอการค้าไทย เป็นผู้ให้ความสำคัญกับการทำธุรกิจ โดยไม่ไปข้องแวะกับการทุจริตในรูปแบบต่าง ๆ และเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักธุรกิจไทยโดยตรง หากประเทศไทยยังมีการทุจริตและประพฤติมิชอบอยู่ทั่วไป โอกาสที่จะมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่จะเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย ย่อมไม่ประสบผลสำเร็จอย่างแน่นอน และประชาชนส่วนใหญ่จะได้รับความทุกข์ยากลำบากจากการนี้

ดร.โสภณ พรโชคชัย ได้ทำการศึกษาเรื่องการทุจริตเพื่อนำเสนอต่อ
สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในที่นี้จึงสรุปย่อมานำเสนอ ดังนี้ :

“

...ถ้าทุจริตแม้แต่นิดเดียว ก็ขอแข่งให้มีอันเป็นไป
พูดอย่างนี้หยาบคาย แต่ว่าขอให้มีอันเป็นไป
แต่ถ้าไม่ทุจริต สุจริต และมีความตั้งใจมุ่งมั่น
สร้างความเจริญ ก็ขอให้ต่ออายุได้ถึง 100 ปี
ส่วนคนไหนที่มีอายุมากแล้ว ขอให้แข็งแรง
ความสุจริตจะทำให้ประเทศไทยรอดพ้นอันตราย...”

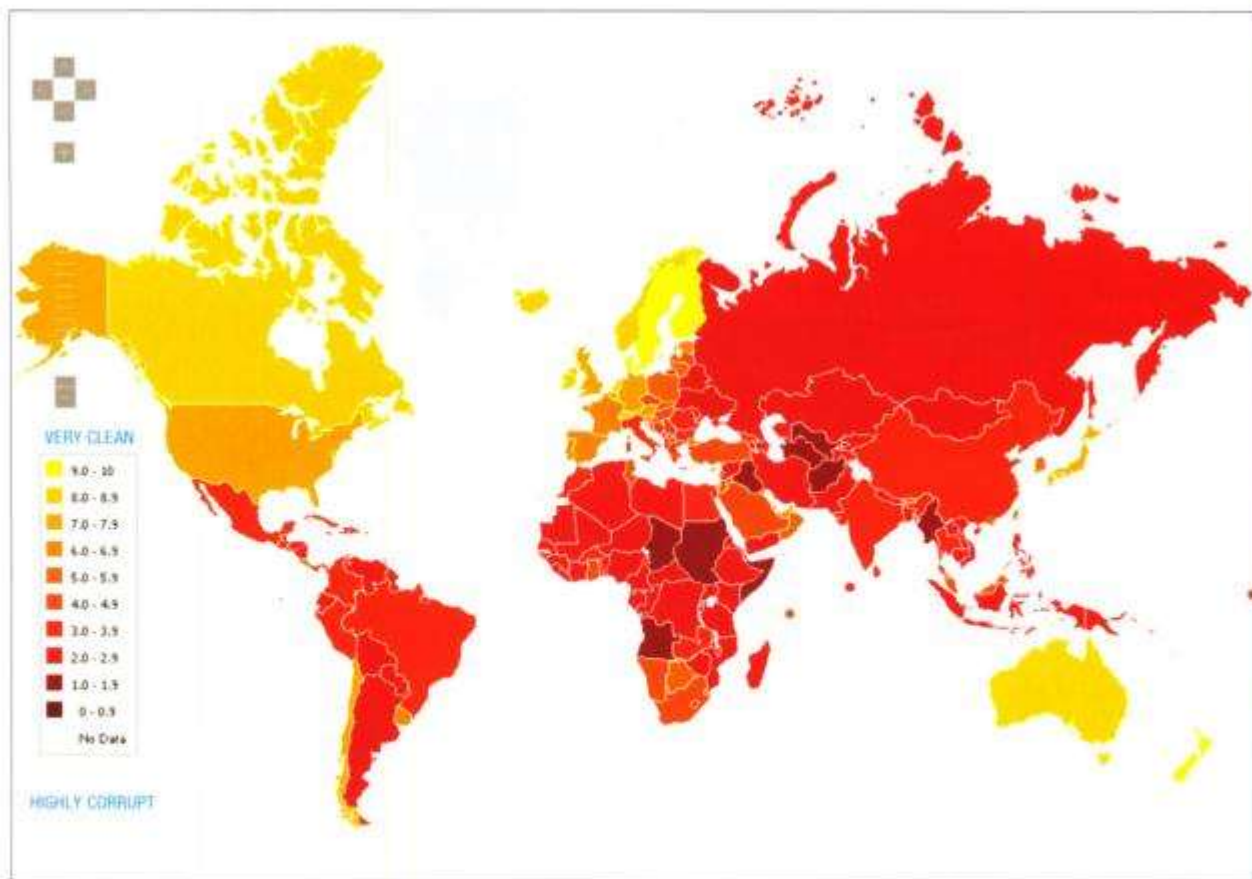
ข้างต้นคือพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชนานแกผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการในโอกาสเข้าเฝ้าถวายสัตย์ปฏิญาณ เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2546 (สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ: 2554) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของปัญหาการทุจริตที่แม้แต่องค์พระประมุขของประเทศ ยังให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง การแก้ไขปัญหาการทุจริตจึงเป็นภารกิจสำคัญที่ทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐบาล ภาคเอกชน ภาคประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการแก้ไข

นายดุสิต นนทะนาคร อดีตประธานกรรมการหอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย กล่าวถึงสถานการณ์การทุจริตในประเทศไทยว่าเลวร้ายมาก มีการจ่ายใต้โต๊ะให้กับผู้มีอำนาจ เพื่อให้ได้งานหรือสิทธิประโยชน์มากถึง 50% เพิ่มจากในอดีตช่วง 20-30 ปีที่จ่ายใต้โต๊ะ 2-3% และเพิ่มมากขึ้นเป็น 30-40% ในช่วง 3-4 ปีที่ผ่านมา ถือเป็นภาระปับลันชาติ จากนั้นไปภาคเอกชนทั้ง 23 องค์การจะไม่ยินยอมให้เกิดการทุจริต' (หอการค้าไทย: 2554)

ในการนำเสนอเกี่ยวกับการทุจริตต่างๆ ข้างต้นยังได้เปรียบเทียบกับประเทศต่างๆ ดังนั้นการศึกษานี้จึงมุ่งการวิเคราะห์เปรียบเทียบการทุจริตในประเทศต่างๆ จากดัชนีการทุจริต ซึ่งสำรวจโดยองค์การเพื่อความโปร่งใส (Transparency International) ซึ่งได้สำรวจดัชนีการทุจริตต่อประเทศต่างๆ ทั่วโลกมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 ถึง ปี พ.ศ. 2543 และข้อมูลเกี่ยวกับรายได้ประชาชาติต่อหัวต่อปีในห้วงเวลาเดียวกัน ซึ่งสำรวจไว้โดยธนาคารแห่งประเทศไทย

สภาพปัญหาและสาเหตุ

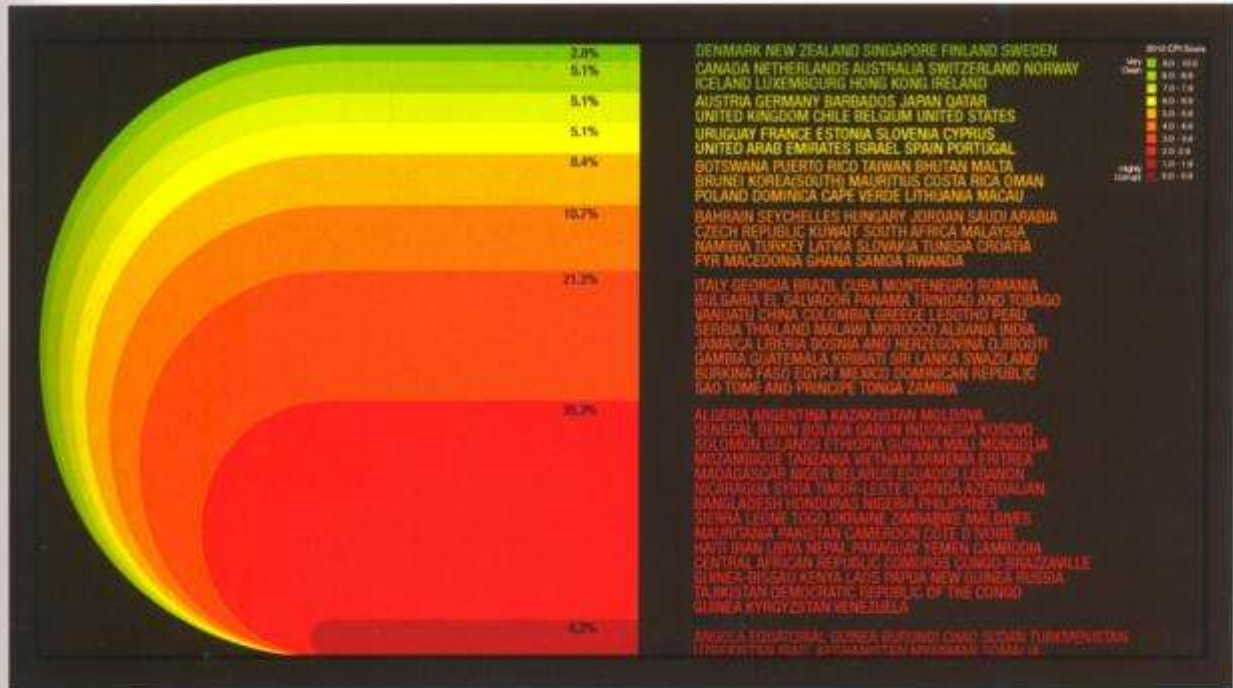
ปัญหาการทุจริตพบเห็นในแทบทุกประเทศ ในที่นี้จึงนำเสนอถึงภาพรวมของปัญหาการทุจริต และกรณีปัญหาสำหรับประเทศไทยเปรียบเทียบกับทั่วโลก รวมทั้งสาเหตุของปัญหาทุจริตที่เกิดขึ้นจากผลการวิเคราะห์ของ Transparency International



ดัชนีการทุจริตโลก พ.ศ.2553 (Corruption Perceptions Index 2010 Results) โดยสวช

***หมายเหตุ: สีเหลืองคือโปร่งใสมาก (Very Clean) ส่วนสีแดงเข้มคือทุจริตมาก (Highly Corrupt)

ที่มา: Transparency International: http://www.transparency.org/policy_research/surveys_indices/cpi/2010/results



ดัชนีการทุจริตโลก พ.ศ.2553 (Corruption Perceptions Index 2010 Results) แยกกลุ่ม

***หมายเหตุ: ในแต่ละกลุ่มจัดเรียงตามคะแนนที่ได้ตั้งแต่สูงที่สุดถึงต่ำสุด

ที่มา: Transparency International. Corruption Perceptions Index 2010 :

<http://www.transparency.org/content/download/55725/890310>

จากผลการสำรวจล่าสุด ณ ปี พ.ศ. 2553 ซึ่งเพิ่งเผยแพร่เมื่อต้นเดือนกันยายน 2554 ของ Transparency International พบว่าในจำนวนประเทศต่างๆ ทั่วโลกในการสำรวจนี้ 178 ประเทศ พบปัญหาการทุจริตอยู่ทั่วโลก แผนภูมิต่อไปนี้แสดงถึงข้อค้นพบที่น่าสนใจทั่วโลกดังนี้:

ตามแผนภูมิข้างต้น ประเทศที่เป็นสีแดงจะมีการทุจริตมากที่สุด โดยเฉพาะที่เป็นสีแดงเข้ม ส่วนประเทศที่มีความโปร่งใสสูงจะเป็นสีเหลืองโดยเฉพาะสีเหลืองสด ทั้งนี้สังเกตได้ว่า ประเทศส่วนมากในโลกนี้มีการทุจริต ประเทศที่มีความโปร่งใสมากมักเป็นประเทศในทวีปอเมริกาเหนือ โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกาและแคนาดา และประเทศในยุโรปตะวันตก โดยเฉพาะกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย รวมทั้งประเทศในเอเชียบางส่วน เช่น สิงคโปร์ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ เป็นต้น

จากข้อมูลของ Transparency International อาจอนุมานได้ว่า ประเทศส่วนใหญ่มีปัญหาการทุจริต โดยมีประเทศต่างๆ ถึงสองในสามจากทั้งหมด 178 ประเทศที่คะแนนดัชนีการทุจริตต่ำกว่า 5 จากคะแนนเต็ม 10 ตามแผนภูมิที่ 2 พบว่า ประเทศที่มีความโปร่งใสมากหรือมีการทุจริตต่ำนั้น มีจำนวนน้อยมากในแต่ละกลุ่ม ในขณะที่ประเทศที่ได้คะแนนในระดับต่ำกว่า จะมีจำนวนประเทศในกลุ่มเพิ่มขึ้นตามลำดับ ยกเว้นประเทศที่มีปัญหาการทุจริตมากที่สุด จะเป็นประเทศส่วนน้อย

ทั้งนี้ กลุ่มประเทศที่มีความโปร่งใสมากที่สุดประกอบด้วย เดนมาร์ก นิวซีแลนด์ และสิงคโปร์ โดยได้คะแนนเท่ากันคือ 9.3 เต็ม 10 รองลงมาคือฟินแลนด์และสวีเดนที่ต่างได้คะแนน 9.2 กลุ่มที่สองที่ได้คะแนน 8-8.9 นั้นประกอบด้วย แคนาดา เนเธอร์แลนด์ ออสเตรเลีย สวิตเซอร์แลนด์ นอร์เวย์ ไชล์แลนด์ ลักเซมเบิร์ก ฮังการี และไอร์แลนด์ (เรียงตามคะแนนสูงสุดลงมา) จะสังเกตได้ว่าประเทศเหล่านี้เป็นประเทศที่มีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมาช้านานแล้ว มีความมั่นคงสูง

ในทางตรงกันข้าม ประเทศที่มีความโปร่งใสน้อยที่สุดเรียงตามลำดับที่น้อยที่สุดขึ้นไปตามลำดับประกอบด้วย โชมานีเย เมียนมาร์ อัฟกานิสถาน อิรัก อุซเบกิสถาน เดอร์คิเมนิสถาน รูดาน ซาด บูรุนดี อิเควทอเรียลกินี และแองโกลาตามลำดับ ประเทศเหล่านี้มักเป็นประเทศที่ยังไม่เจริญเท่าที่ควรคงมีปัญหาทางเศรษฐกิจ และมีจำนวนมากเป็นประเทศในทวีปแอฟริกา รวมทั้งประเทศใหม่ที่แยกตัวจากอดีตสหภาพโซเวียต

สำหรับในกรณีประเทศไทย ดัชนีการทุจริตที่แสดงคะแนนความโปร่งใสของไทยอยู่ที่ 3.5 เต็ม 10 ในปี พ.ศ. 2553 หากพิจารณาจากแนวโน้มระยะยาว จะพบว่าความโปร่งใสของประเทศไทยดีขึ้น เพราะในปีแรกของการวัด คือปี พ.ศ. 2541 พบดัชนีอยู่ที่ 3.0 อาจสังเกตได้ว่า ดัชนีการทุจริตของไทยคงที่ ณ 3.2 ในช่วงปี พ.ศ. 2542-2545 และเริ่มดีขึ้นในช่วงปี

แผนภูมิที่ 3 : ความโปร่งใสของประเทศไทย พ.ศ. 2541-2553



ปี พ.ศ. 2549 สถานการณ์ก็ยิ่งทรุดลงตามลำดับ โดย ณ ปี พ.ศ. 2553 ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 44 ของประเทศทั้งหมดที่สมมติให้มีเท่ากับ 100 บริษัทที่มีความโปร่งใสสูงสุด

หากกล่าวได้ว่า ณ ระดับ

พ.ศ. 2546- 2548 ตามลำดับ โดยดัชนีเพิ่มสูงขึ้นเป็น 3.8 จาก 10 ในปี พ.ศ. 2548 อย่างไรก็ตามหลังจากนั้นก็กลับลดลงในปี พ.ศ. 2549-2550 สำหรับในช่วงปี พ.ศ. 2551-2553 นั้นกระเตื้องขึ้นมาบ้าง แต่ก็ยังต่ำกว่าช่วงสูงสุดคือในช่วงปี พ.ศ. 2547-2548

อย่างไรก็ตามในแต่ละปี จำนวนประเทศมักไม่เท่ากัน ทั้งนี้เพราะในบางประเทศขาดข้อมูลที่เพียงพอต่อการวัดดัชนีการทุจริต แต่เพื่อให้สามารถจัดลำดับประเทศ จึงสมมติให้แต่ละปีมีประเทศที่เข้าร่วม 100 ประเทศเท่าๆกัน เพื่อพิจารณาถึงลำดับของไทยตามคะแนนข้างต้น โดยในการนี้ผลปรากฏว่าในปีแรก คือ พ.ศ.2541 ประเทศไทยอยู่อันดับที่ 73 ต่อมาสถานการณ์ดีขึ้นตามลำดับ จนมาถึง พ.ศ. 2548 ประเทศไทยได้อันดับที่ดีที่สุดคือ 37 จาก 100 ประเทศ และหลังจากนั้นก็ตั้งแต่

คะแนน 3.5 เดิม 10 นั้น มีประเทศที่ได้คะแนนเท่ากับไทยประกอบด้วย กรีซ โคลัมเบีย จีน เซอร์เบีย เปรู และเลโซโท จะเห็นได้ว่าประเทศที่มีค่าสินไหมหรือบ่อนการพนันที่ถูกกฎหมายเช่นฮ่องกง และมาเก๊า กลับได้คะแนนสูงถึง 8.4 คะแนน และ 5 คะแนนตามลำดับ ทั้งนี้คงเป็นเพราะมีการควบคุมและการตรวจสอบที่ดี ประเทศกำลังพัฒนาในแอฟริกาหลายประเทศก็ได้คะแนนดีกว่าไทย ได้แก่ บอตสวานา ได้ 5.8 คะแนน มอริเชียส ได้ 5.4 คะแนน นามิเบีย ได้ 4.4 คะแนน ดูนีเซีย ได้ 4.3 คะแนน กานา ได้ 4.1 คะแนน รวันดา ได้ 4.0 คะแนน และประเทศเล็กๆ ในเอเชียเช่น ภูฏาน ได้ 5.7 คะแนน ส่วนประเทศที่ได้คะแนนน้อยกว่าไทย และเป็นประเทศที่น่าสนใจประกอบด้วย มัลดีฟส์ ได้ 2.3 คะแนน และรัสเซีย ได้ 2.1 คะแนน นอกนั้นเป็นประเทศกำลังพัฒนาที่ยากจนมาก

แผนภูมิที่ 4 : ลำดับประเทศของไทยด้านความโปร่งใส พ.ศ. 2541-2553



หากเทียบกับประเทศเพื่อนบ้านจะพบว่า ในภูมิภาคอาเซียน 10 ประเทศนั้น ไทยอยู่อันดับที่ 4 รองจาก สิงคโปร์ที่ได้คะแนนถึง 9.3 อันดับที่สองคือ บรูไน 5.5 อันดับที่ 3 คือ มาเลเซีย 4.4 ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 4 ที่ได้คะแนนทิ้งห่างมาที่ 3.5 ลำดับถัดมาคือ อินโดนีเซีย ได้คะแนน 2.8 เวียดนาม ได้คะแนน 2.7 ฟิลิปปินส์ ได้คะแนน 2.4 กัมพูชาและลาว ได้คะแนนเท่ากันคือ 2.1 และสุดท้ายคือพม่าได้คะแนนต่ำสุดคือ 1.4 นั่นเอง โดยสรุปแล้วในภูมิภาคอาเซียน มีเพียงสิงคโปร์และบรูไนที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหนึ่ง นอกนั้นถือว่า 'สอบตก'

รายงานของ Transparency International ได้สรุปเป็นข้อสังเกตไว้ว่า ภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำลงในห่วงโซ่อุปทานที่ผ่านมาในหลายประเทศ ทำให้เกิดปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบมากขึ้น Transparency International ตั้งข้อสังเกตว่าประเทศที่ไม่ประสบปัญหาหรือประสบปัญหาไม่มาก มีคะแนนความโปร่งใสเพิ่มขึ้นหรือมีการทุจริตลดลง ประกอบด้วย ประเทศกาตาร์ แคนเบีย คูเวต จาเมกา ซิลิ ภูฏาน มาซิโดเนีย เอกวาดอร์ และเลดี เป็นสำคัญ ในทางตรงกันข้าม ประเทศที่ประสบปัญหาทางเศรษฐกิจอย่างหนัก มีคะแนนความโปร่งใสลดลง ได้แก่ ประเทศ กรีซ สาธารณรัฐเชค มาดากัสการ์ โนเจอร์ สหรัฐอเมริกา และฮังการี

การศึกษานี้จึงมุ่งวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์เชิงตัวแปรระหว่างความยากจนและการทุจริต เพื่อหาข้อสรุปที่เป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อไป

บทวิเคราะห์

ในที่นี้เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงตัวแปรระหว่างความยากจนตามดัชนีการทุจริตหรือคะแนนความโปร่งใสของ Transparency International กับรายได้ประชาชาติต่อหัว ซึ่งรายงานโดยธนาคารโลก โดยการวิเคราะห์การถดถอย (Regression Analysis) ในลักษณะการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย (Simple Linear Regression Analysis) โดยได้นำดัชนีการทุจริตในช่วงปี 2541-2553 มาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับรายได้ประชาชาติต่อหัวต่อปี (Gross Domestic Product per Capita) ในช่วงเวลาเดียวกัน

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงตัวแปรระหว่างดัชนีการทุจริต (CPI: Corruption Perceptions Index) กับรายได้ประชาชาติต่อหัว (GDP per capita: Gross Domestic Products per capita) ตามตารางที่ 1 พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงตัวแปรอยู่พอสมควรโดยค่า R Square ที่แสดงความ

ตารางที่ 1 : ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่ายสำหรับดัชนีการทุจริต (CPI) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GDP) ต่อปีเดียวกัน

CPI X GDP	R	R Square	Adjust R Square	Std. Error of the Estimate	R Square Change	F Change	DF1	DF2	Sig. F Change
2541 X 2541	0.847823022	0.71880388	0.71533232	1.29248078	0.71880388	207.05518	1	81	0.000
2542 X 2542	0.850121874	0.7227072	0.71978833	1.25357827	0.7227072	247.59815	1	95	0.000
2543 X 2543	0.847729017	0.71864449	0.71537291	1.28000302	0.71864449	219.663104	1	86	0.000
2544 X 2544	0.855797006	0.73238852	0.72934748	1.24992742	0.73238852	240.834915	1	88	0.000
2545 X 2545	0.864423624	0.7472282	0.7446489	1.20850336	0.7472282	289.701479	1	98	0.000
2546 X 2546	0.865492639	0.74907751	0.74710174	1.15366686	0.74907751	379.13239	1	127	0.000
2547 X 2547	0.854768202	0.7362868	0.72871824	1.16266829	0.73062868	382.441024	1	141	0.000
2548 X 2548	0.855810377	0.7324114	0.73066246	1.13388676	0.7324114	418.773239	1	153	0.000
2549 X 2549	0.835835724	0.69862136	0.6967259	1.18629415	0.69862136	368.575541	1	159	0.000
2550 X 2550	0.806876737	0.65105007	0.64905607	1.2353493	0.65105007	326.504612	1	175	0.000
2551 X 2551	0.771671655	0.59547714	0.59313886	1.34213713	0.59547714	254.664338	1	173	0.000
2552 X 2552	0.805194065	0.64833748	0.64628098	1.2486993	0.64833748	315.26166	1	171	0.000
2553 X 2553	0.82197616	0.67564481	0.67353861	1.16698215	0.67564481	320.788145	1	154	0.000

ตารางที่ 2 : ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่ายสำหรับดัชนีการทุจริต (CPI) และรายได้ประชาชนต่อหัว (GDP) แบบเหลื่อมปี

CPI X GDP	R	R Square	Adjust R Square	Std. Error of the Estimate	R Square Change	F Change	DF1	DF2	Ch
2541 X 2541	0.850665453	0.72363171	0.72021976	1.28133749	0.72363171	212.087173	1	81	0
2542 X 2542	0.85602165	0.73277307	0.72996015	1.23061519	0.73277307	260.503086	1	95	0
2543 X 2543	0.850736621	0.7237528	0.72054062	1.23832988	0.7237528	225.315371	1	86	0
2544 X 2544	0.857264953	0.7349032	0.73189074	1.24404092	0.7349032	243.954214	1	88	0
2545 X 2545	0.858786604	0.73751443	0.73486306	1.22672031	0.73751443	278.163591	1	99	0
2546 X 2546	0.870261216	0.75735458	0.75544399	1.13783302	0.75735458	396.397484	1	127	0
2547 X 2547	0.855557105	0.73197796	0.73006352	1.16028986	0.73197796	382.45102	1	140	0
2548 X 2548	0.86569524	0.74942825	0.74779052	1.09724077	0.74942825	457.603545	1	153	0
2549 X 2549	0.84749229	0.71824318	0.71647113	1.14702628	0.71824318	405.316424	1	159	0
2550 X 2550	0.812429269	0.66004132	0.6580987	1.21933007	0.66004132	339.768436	1	175	0
2551 X 2551	0.796110548	0.633792	0.6316752	1.27699521	0.633792	229.409128	1	173	0
2552 X 2552	0.782666285	0.61256651	0.61033988	1.30589434	0.61256651	275.109346	1	174	0
2553 X 2553	0.817185494	0.66779213	0.6658264	1.20702869	0.66779213	339.717631	1	169	0

หมายเหตุ: เป็นการวิเคราะห์แบบเหลื่อมปีคือจะนำ CPI ปีปัจจุบันและค่า GDP ปีก่อนหน้า เพราะคาดว่าจะหาความสัมพันธ์กับ CPI ของปีถัดไป

สัมพันธเชิงตัวแปรทั้งสองตัวแปร ได้ค่า 0.6756 ในปี 2553 และทั้งหมดอยู่ระหว่าง 0.6483 (ในปี พ.ศ.2552) ถึง 0.7491 ในปี พ.ศ. 2545 และมีจำนวนประเทศในการวิเคราะห์ระหว่าง 81-175 ประเทศ จะสังเกตได้ว่าในช่วงหลังมานี้ ความสัมพันธ์เชิงตัวแปรมีลดลงไปบ้าง

และเพื่อการตรวจสอบให้รอบด้าน การศึกษาจึงเปรียบเทียบ CPI และ GDP แบบเหลื่อมปี คือใช้ CPI ของปีก่อนหน้า เทียบกับ GDP ของปีปัจจุบัน ทั้งนี้การทำการวิเคราะห์แบบเหลื่อม ปีนี้เพราะคาดว่าอาจมีกรณีที่คะแนน CPI ที่ออกมาเป็นคะแนนที่ล่าช้าไป 1 ปี จึงทำการเปรียบเทียบ ซึ่งผลการเปรียบเทียบแสดงไว้ในตารางที่ 2

ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 2 คือการวิเคราะห์ค่า CPI และ GDP แบบเหลื่อมปี ก็ไม่พบว่าค่า R Square มีความแตกต่างกันแต่อย่างใด โดยสรุปแล้วจากค่า R Square ดังกล่าว พอจะเห็นความสัมพันธ์เชิงตัวแปรระหว่างการทุจริตกับความยากจนได้ในระดับหนึ่ง

โดยสรุปแล้ว ความยากจนกับการทุจริตมีความสัมพันธ์กันอย่างเด่นชัด ประเทศที่มีความยากจนมาก มักจะมีการทุจริตมากเป็นพิเศษ แต่ประเทศที่มีคนยากจนน้อย มักจะมีความโปร่งใสมากกว่า

แนวทางการแก้ไขปัญหา

ในการแก้ไขปัญหาการทุจริตและความยากจนนั้น คงต้องดำเนินการแก้ไขไปพร้อมๆ กัน ในส่วนนี้จะเป็นการเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหา และข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการศึกษาไปใช้ในทางปฏิบัติสำหรับการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ดังเช่นในประเทศที่ยากจนมากๆ เช่น อินเดีย เวียดนาม และจีนในอดีต ประชาชนมักมีการดิ้นรนเพื่อการเอาตัวรอดมากเป็นพิเศษ โอกาสที่จะทำธุรกิจแบบโปร่งใสจึงมีจำกัด ยังต้องดิ้นรนดิ้นหรือมีปัญหาการทุจริตของข้าราชการที่เกี่ยวข้อง ต้นทุนในการประกอบการและการดำรงชีพยังสูง หากเกิดความสูญเสียย่อมส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตตามปกติสุขเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นจึงต้องลดทอนความเสี่ยงต่อความอดอยากด้วยการทุจริตหรือการโกงหากมีโอกาส ค่าโบราณจึงว่า 'เจอเจอ 'แซก' (ผู้อยู่อาศัยในอนุทวีป) ให้ดีแซกก่อน' ด้วยเปรียบเทียบว่า 'แซก' มักมีลักษณะที่หลอกลวงหรือมีเสน่ห์เหลือม เป็นอันตรายกว่างู เป็นต้น

ในหมู่ประชาชนที่มีความขัดสนซึ่งถือว่ายากจนเป็นพิเศษ จึงมักมีข่าวของการประกอบอาชญากรรมต่างๆ อยู่เนืองๆ เช่น ข่าว: 1. ซี่ช่องช่วยแม่วัย 17 ปีถูกจับขโมยนมจากห้างดังเลี้ยง



รูป 3 เดือน 2: 'แม่ขโมยนม-อาหารพร้อมเสิร์ฟเด็กห้างโลตัส'
3. สาวแม่ลูกอ่อนตระเวนขโมยของห้าง หาเงินซื้อนมเลี้ยงลูก'

จากกล่าวได้ว่าผู้มีรายได้น้อยจำเป็นต้องขโมยหรือทำการทุจริตเนื่องจากความจำเป็นบังคับ และไม่มีทางเลือกอื่น

อย่างไรก็ตามในกรณีผู้มีรายได้น้อยก็มีโอกาสขโมยหรือกระทำผิดเช่นกัน เช่น ชาว 'ไฮโซ เป็นโรคอยากขโมยของ 2-2' ซึ่งอาจเป็นความผิดปกติทางจิตมากกว่าเป็นเพราะแรงจูงใจด้านการขาดแคลน อาการทางจิตของผู้ที่ขโมยโดยไม่เป็นเพราะความจำเป็น เป็นโรค Cleftomania (Wikipedia: 2011-3). และในทางสถิติ อาจมีกรณีที่เป็นช้อยกเว้นหรือ Outliers ในเชิงที่ผู้ 'ยิ่งรวย ยิ่งโกง' ก็มีเช่นกัน หรือบางคน 'จนแต่ไม่โกง' (ยอมกัดก้อนเกลือกิน) ก็เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นได้เช่นกัน

ประการสำคัญของการแปรผลเพื่อการแก้ไขก็คือ หน่วยงานหรือชุมชนต้องให้การระมัดระวังกับผู้ที่ยากจน ขาดแคลนเป็นพิเศษ เช่น ผู้ที่มีหนี้สินมาก บุคคลเหล่านี้มีโอกาส มีศักยภาพที่จะทำการทุจริตได้เป็นพิเศษ ทั้งนี้เพราะความจำเป็นต่างๆ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรหลีกเลี่ยงการมอบหมายงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเงิน-จ่ายเงิน การถือเงินสด การนำส่งเงิน หรือของมีค่าต่างๆ เป็นต้น

หากมีบุคคลเหล่านี้ในหน่วยงาน จะต้องจับตาเป็นพิเศษ และห้ามการกู้ยืมเงินระหว่างพนักงาน ห้ามการค้าประกันบุคคลโดยไม่จำเป็น ห้ามการเล่นแชร์ หรืออื่นใดที่เกี่ยวข้องกับเงินหรือของมีค่า เพราะหากบุคคลที่มีความยากจนขัดสน ไม่อาจควบคุมตัวเองได้ อาจขโมย หนีหนี้ หนีแชร์ หรืออื่นใด จนก่อผลกระทบต่อเพื่อนร่วมงานในหน่วยงาน ทำให้เพื่อนร่วมงานเกิดความวิตกกังวล ส่งผลต่อประสิทธิผลและประสิทธิภาพของ

เพื่อนร่วมงานที่ได้รับผลกระทบจากการโกง การทุจริต การหนีหนี้ของบุคคลเหล่านี้

การตรวจสอบคุณภาพ

การตรวจสอบคุณภาพ (Wikipedia: 2011-4) (Quality Control หรือ Quality Check) เป็นองค์ประกอบสำคัญของ การป้องกันทุจริต การตรวจสอบนี้ประกอบด้วยกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องที่ควรดำเนินการเพื่อการป้องกันทุจริต ได้แก่:

1. การสอบทานเชิงคุณภาพ (Quality Check) ซึ่งก็คือ การตรวจงาน บริการ สินค้าก่อนการส่งมอบให้แก่ผู้ใช้ ผู้รับบริการ คนใช้ ฯลฯ เพื่อให้ได้คุณภาพตามที่กำหนด

2. การร้องเรียน (Complaints & Procedures) ในกรณีที่เกิดปัญหาต่างๆ ควรมีช่องทางที่แน่ชัด และสะดวกต่อการร้องเรียนของผู้บริโภค เพื่อลดทอนแรงขับเคลื่อนที่จะเป็นผลเสียต่อหน่วยงานอื่นเป็นผลจากความไม่พอใจของผู้บริโภคต่อบริการ หรือสินค้า

3. มาตรการการลงโทษและการยกย่อง (Punishment and Promotion) โดยมาตรการต่างๆ ต้องมีความชัดเจน ทั้งนี้ การลงโทษสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำ การทุจริต ส่วนการยกย่องส่งเสริม เป็นมาตรการสนับสนุนการทำความดี

4. การประกันภัยการให้บริการ (ทางวิชาชีพ) (Indemnity Insurance) เช่น ในกรณีของแพทย์พยาบาล นักวิชาชีพในสาขาต่างๆ บริการหรือสินค้าต่างๆ ที่ดำเนินการประกันภัยสินค้าและบริการเพื่อความมั่นใจของผู้บริโภค เพื่อผู้บริโภคหรือคนไข้จะได้อกลับมาใช้บริการเพิ่มเติมในภายหลัง

5. การมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องของผู้บริหาร (Organizations Involvement) ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่ง หากผู้บริหารไม่มีความตั้งใจจริง (Will) ที่จะดำเนินการแก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน ความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้ก็ไม่อาจเกิดขึ้นได้

หากมีมาตรการป้องกันทุจริตที่ชัดเจน จริงจัง ต่อเนื่อง เป็นธรรมและทันสมัย ก็ย่อมเป็นหลักประกันให้กับผู้บริโภค หรือผู้ใช้บริการ และยังเป็นหลักประกันสำหรับเจ้าหน้าที่ที่จะมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานให้ถูกต้อง ไม่เกิด 'สองหรือหลายมาตรฐาน' แต่เป็นการสร้างโอกาสของการ 'ทำดีได้ดี' ในหมู่เจ้าหน้าที่ และเมื่อทุกฝ่ายได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสม การทุจริตก็จะสามารถได้รับการแก้ไขในเวลาต่อมา



บทสรุป

การศึกษานี้เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงตัวแปรระหว่างดัชนีการทุจริต กับรายได้ประชาชาติต่อหัว ซึ่งสัมพันธ์กับการทุจริตและความยากจน โดยศึกษาจากตัวเลขของตัวแปรทั้งสองข้างต้นเป็นรายปีตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541-2553 จำนวนรวมถึง 178 ประเทศ การศึกษานี้ได้ทดสอบความสัมพันธ์เชิงตัวแปร ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่ายในแต่ละปีข้างต้น และให้การลองวิเคราะห์ให้เกิดการเคลื่อนไหว โดยใช้ตัวเลขรายได้ประชาชาติต่อหัวในปีหนึ่งเทียบกับตัวเลขดัชนีการทุจริตในปีก่อนหน้า แต่ผลการศึกษาก็ออกมาใกล้เคียงกัน คือการเห็นความสัมพันธ์ที่แน่ชัดระหว่างตัวแปรทั้งสอง



และเมื่อทดสอบ-เปรียบเทียบระหว่างดัชนีการทุจริตกับรายได้ประชาชาติต่อหัว โดยพิจารณาประเทศ 10 ประเทศแรกที่มีดัชนีการทุจริตที่ได้คะแนนลดลงมากที่สุด (มีการทุจริตมากขึ้น) กับประเทศ 10 ประเทศแรกที่มีค่าดัชนีเพิ่มขึ้นมากที่สุด (โปร่งใสมากขึ้น) ในช่วงปี พ.ศ. 2541 เทียบกับปี พ.ศ. 2553 กับรายได้ประชาชาติต่อหัวในช่วง 2 ปีดังกล่าว ผลการเปรียบเทียบพบว่า ประเทศ 10 ประเทศที่มีความโปร่งใสมากขึ้นที่สุดนั้น มีรายได้ต่อหัวเทียบระหว่างปี 2541 - 2553 เพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ 158% เทียบกับ 99% ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นของรายได้ประชากรต่อหัวในเวลาเดียวกันในขณะที่ประเทศที่มีการทุจริตมากที่สุด 10 ประเทศแรก การนี้จึงอาจอนุมานได้ว่า การทุจริตและความยากจนมีความสัมพันธ์กันพอสมควร



ยิ่งกว่านั้นหากเปรียบเทียบประเทศที่มีดัชนีการทุจริตน้อยลง (ความโปร่งใสน้อยลง) อย่างชัดเจนที่สุด 10 ประเทศแรกเทียบกับประเทศที่มีค่าดัชนีการทุจริตเพิ่มขึ้น (ความโปร่งใสเพิ่มขึ้น) มากที่สุด 10 ประเทศแรก จะพบว่า ประเทศที่ความโปร่งใสดดดอยมากที่สุดนั้น ถดถอยเฉลี่ยประมาณ 12% ในขณะที่ประเทศที่ก้าวหน้ามากขึ้น คือมีความโปร่งใสสูงขึ้น มีคะแนนความโปร่งใสเพิ่มขึ้นประมาณ 14% ประเทศที่มีการทุจริตมากขึ้น มีการเติบโตของรายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยเพียง 6% ในขณะที่ประเทศที่มีความโปร่งใสมากขึ้น มีรายได้ประชาชาติเฉลี่ยต่อหัวเพิ่มขึ้นถึง 13%

และในที่สุด หลังจากตัดข้อมูลส่วนที่มีความผิดเพี้ยนเช่น ประเทศที่รายรวยเช่นประเทศผลิตน้ำมัน แต่มีความโปร่งใสดำ กับประเทศที่มีความโปร่งใสูง แต่มีรายได้น้อย (เช่น ภูฏาน) ซึ่งถือเป็นตัวเลขที่ผิดเพี้ยน (Outliers) ออกไป ก็ได้ข้อสรุปที่ชัดเจนถึงความสัมพันธ์เชิงตัวแปรว่า ความยากจนกับการทุจริตมีความสัมพันธ์กันอย่างเด่นชัด ประเทศที่มีความยากจนมาก มักจะมีการทุจริตมากเป็นพิเศษ แต่ประเทศที่มีคนยากจนน้อย มักจะมีความโปร่งใมากกว่า ดังนั้นจึงอาจอนุมานได้ว่า ประเทศที่ยากจน ยิ่งมีการทุจริต

ด้วยเหตุนี้ ในประเทศที่ยากจนมาก ประชาชนมักมีการค้นพบเพื่อหาเอาตัวรอดมากเป็นพิเศษ โอกาสที่จะทำธุรกิจแบบโปร่งใจึงมีจำกัด ยิ่งต้องติดสินบนหรือมีปัญหาการทุจริตของข้าราชการที่เกี่ยวข้อง ต้นทุนในการประกอบการและการดำรงชีพที่สูง หากเกิดความสูญเสียย่อมส่งผลกระทบต่อการค้าขายที่ตามปกติสุขเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นจึงต้องลดทอนความเสี่ยงต่อความอดอยากด้วยการทุจริตหรือการโกงหากมีโอกาส

ในหมู่ประชาชนที่มีความขัดสนซึ่งถือว่ายากจนเป็นพิเศษ จึงมักมีชาวของการประกอบอาชญากรรมตามชาวอยู่เนืองๆ อาจกล่าวได้ว่าผู้มีรายได้น้อยจำเป็นต้องขโมยหรือทำการทุจริตเนื่องจากความจำเป็นบังคับ และไม่มีทางเลือกอื่น ส่วนผู้ที่มั่งคั่งได้สูงก็มีโอกาสขโมยหรือกระทำผิดเช่นกัน แต่อาจเป็นข้อ

ยกเว้น หรืออาจเป็นเพราะเป็นโรคประสาทบางอย่าง เช่น Cleftomania

ในทางปฏิบัติ หน่วยงานหรือชุมชนต้องให้การระมัดระวังกับผู้ที่ยากจน ขาดแคลนเป็นพิเศษ หากมีบุคคลเหล่านี้ในหน่วยงาน จะต้องจับตาเป็นพิเศษและห้ามการทำธุรกรรมทางการเงินระหว่างกันโดยไม่จำเป็น เพราะหากบุคคลที่มีความยากจนขัดสน อาจไม่สามารถควบคุมตัวเองได้เกิดเป็นคดีอาชญากรรมได้

สำหรับแนวทางในการตรวจสอบคุณภาพเพื่อการป้องกันการทุจริตนั้นประกอบด้วย การสอบทานเชิงคุณภาพ (Quality Check) การร้องเรียน (Complaints & Procedures) มาตรการการลงโทษและการยกย่อง (Punishment and Promotion) การประกันภัยการให้บริการ (ทางวิชาชีพ) (Indemnity Insurance) และการมีส่วนเกี่ยวข้องของผู้บริหาร

การทุจริตและประพฤตินิชอบจะหมดไปได้ อยู่ที่การดำเนินการอย่างชัดเจน จริงจัง ต่อเนื่อง เป็นธรรมและทันท่วงที ก็ย่อมเป็นหลักประกันให้กับทุกฝ่าย และเมื่อทุกฝ่ายได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสม การทุจริตก็จะสามารถได้รับการแก้ไขตามปณิธานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในที่สุด

